

in žalostna kakor ti,
boš komaj opazil, a nikdar zadel. —
In glej,
samo zato se nič ne zgodi.

DOMA

Pavle Zidar

Doma sem tam,
kjer telo utruji delo in ljubezen
in mi prijazna je ne samo voda
bližnja,
ki me naredi tolikokrat temnega —
tudi nepotrebno sitnarjenje
dežja mi je prijazno
in vsakršno pomanjkanje.
Od tu vendar ne morem...
Sleherno jutro mi prigovarjajo,
naj opustim pomenke s ptiči,
ker pojejo,
a jim zaman dopovedujem,
da je tudi to ljubezen.

Odhajaš, mi govorijo prijatelji
dan za dnem
in temu pritrjujejo ptiči,
kasneje pa tudi vsaka pomembnejša stvar;
in to je pravzaprav res,
vedno me je z novim soncem
nekoliko manj,
tako lahkega me ni še našel obup
do zdaj,
in če sem žalosten, sem samo zato,
ker čakam mladega vzhoda
s temi rastlinami tu,
ki prav tako ugibajo
kakor jaz,
do kdaj bomo še doma.